

Forfatter: Johannes Theobald Stein, 1870-1944

Titel: Udrag fra BREV TIL: Stein, Siegfred Frederik Edvard Valdemar FRA: Stein, Johan Carl Hendrik Theobald (1858-07-26)

Citation: Johannes Theobald Stein, 1870-1944: "Billedhuggeren Theobald Stein", i *Billedhuggeren Theobald Stein*, VILHELM TRYDES BOGHANDEL, s. 37. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002086981-000-shoot-idm140619159773984.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Billedhuggeren Theobald Stein

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Tak for Dit kjærlige Brev i Anledning af mit Bryllup. Ja, min kjære Broder, jeg har det saare godt og lever et kærligt, s. 38roligt Liv med min søde lille Kone. Jeg glæder mig dog til at komme til Rom, til vor Lejlighed paa Piazza Barberini for ikke at tale om, at jeg længes meget efter mit Studie og efter at tage fat paa noget Nyt. Jeg er, som Du kan begribe, meget fornøjet med, som det gaar mig; men ganske rolig for Fremtiden kan ingen være i min Stilling. Dog, det er denne Kamp for Tilværelsen, som giver Livet Salt, og hvori det gjælder at være munter, fornøjet og glad. Vor Konsul har skaffet mig en Permesso til at tegne i Museo Bourbonico. Timerne fra 9—2 finder mig da der med min Tegnebog, og af den Grund vil det gjøre mig lidt ondt at forlade Neapel. Især glæder jeg mig over de udgravne Sager fra Pompeji og Herculenum og en Vasesamling, der ikke har sin Mage i Verden. Igaar var vi i Pompeji for første Gang. Med en Fører gik vi i 3 Timer i denne vidunderlige Overlevering fra Oldtiden. De smaa zirlige Huse alle uden Tag, Døre og Vinduer staa i fuldstændige Rader i de snorlige Gader, brolagte med tilhugne Lavasten og ikke bredere end Per Madsens Gang. Alt er smaat, men saa hyggeligt inddelt og kunstnerisk udsmykket, at man godt kan tænke sig et yppigt og overdaadigt Liv i disse Boliger, der næsten synes byggede for en mindre Menneskerace end vor. Midt i hvert Hus er gjerne en lille Gaard ofte belagt med Mosaikmønstre eller en lille Have med et Vandspring eller en lille Brønd. Fra denne lille Plads sjældent større end 10 Alen i Kvadrat faa Værelserne deres Lys. Udimod Gaden er ingen Vinduer, men kun Indgangsdøren ofte med Ejerens endnu læselige Navn. Gemakkerne ere, som Du ved, dekorerede med de mest levende, afvekslende Farver inddelte i Felter med smaa svævende Figurer paa Midten. Mange af disse ere dog savede af og førte til Museet, men ulige interessantere vilde det være, om alt, Malerier, Statuer og Husgeraad, blev opstillede, hvor de fandtes. Hovedgaderne ere netop saa brede, at to af deres tohjulede Vogne kunde passere hinanden, i de smaa derimod var kun Plads for en Vogn, derfor var der anbragt paa Gadehjørnerne Klokker i Form af Bronzeplader med vedhængende Knevl, hvorved man averterede andre Vogne. Man ser de dybe Spor, som Vognene have furet i Brostenene. Det betydeligste Privathus i Pompeji er det saakaldte Diomedes Hus, der bestaar foruden Kælderen af to Etager. I Kælderhvælvningerne stode en lang Række af Amphoraer af brændt Ler til at opbevare Vinen i, halvt stikkende endnu i den omgivende Aske. I denne Hvælvning flygtede han ned med hele sin Husstand under Eruptionen, og 18 Aarhundreder efter fandt man her 18 Skeletter tæt pressede mod Muren s. 39og med Armene udstrakte til Siderne. Man viste os Skjolder paa Muren, der havde menneskelig Form og sagde, at de var fremkomne derved; dog det lader jeg staa ved sit Værd.«